

ARREST (Tweede Kamer)

6 februari 2024

in zaak C 2022/11

Tussen:

M. Burion

En:

A. Laduron

Procestaal: Frans

ARRÊT (Deuxième Chambre)

6 février 2024

dans l'affaire C 2022/11

Entre :

M. Burion

Et :

A. Laduron

Langue de la procédure : le français

GRIFFIE
1, rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg
Tel.: +352 28 11 33 30
info@courbeneluxhof.int

www.courbeneluxhof.int

GREFFE
1, rue du Fort Thüngen
L-1499 Luxembourg
Tél.: +352 28 11 33 30
info@courbeneluxhof.int

Arrest van 6 februari 2024

in zaak C 2022/11

gewezen door de Tweede Kamer van het Benelux-Gerechtshof

Tussen

M. Burion, handelend onder de naam "Brasserie Houbion", gevestigd te Morlanwelz, België,

verzoekende partij,

hierna: verzoekster,

vertegenwoordigd door Mr. J.-E. Barthelemy, advocaat, gevestigd te Mons, België,

en

A. Laduron, handelend onder de naam "Brasserie De La Rogère", gevestigd te Thuillies, België,

verwerende partij,

hierna: verweerster,

vertegenwoordigd door Mr. L. Bernard en Mr. A. Simi, advocaten, gevestigd te Marcinelle, België.

A. De procedure bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom

1. Verweerder deponeerde op 25 mei 2020 het Benelux-woordmerk "beerât" (hieronder aangeduid als: "het oudere merk"). Het werd geregistreerd onder het nummer 1417608 en op 15 juni 2020 gepubliceerd. De registratie gebeurde voor waren van klasse 33, die werden omschreven als: alcoholhoudende dranken.

2. Verzoeker diende op 23 oktober 2020 bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hieronder: 'het Bureau') een aanvraag in voor het volgende woord- en beeldmerk (hieronder aangeduid als: "het aangevraagde merk") voor waren van de klasse 32 en omschreven als 'ambachtelijke bieren':

De aanvraag, met depotnummer 1427825 werd gepubliceerd op 18 november 2020.

3. Op 7 januari 2021 stelde verweerder overeenkomstig artikel 2.14, eerste lid, van het Benelux-verdrag inzake de Intellectuele Eigendom (hieronder: 'BVIE') oppositie in tegen de inschrijving van het aangevraagde merk op grond van artikel 2.2ter, lid 1, punt b, BVIE. De oppositie is gesteund op het genoemde oudere Benelux-merk.

4. Bij beslissing nr. 2016619 van 10 maart 2022 verklaarde het Bureau de oppositie van verweerder gegrond zodat de aanvraag nr. 1427825 van verzoeker niet werd geregistreerd. Het Bureau vermeldde, samengevat, als redenen voor haar beslissing:

- De waren waarvoor het oudere merk werd ingeschreven en die waarvoor het aangevraagde merk wordt aangevraagd, zijn in hoge mate overeenstemmend.
- Tot op zekere hoogte stemmen de merken visueel overeen.
- De merken stemmen in hoge mate fonetisch overeen.
- Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde nu niet blijkt dat de merken een voor de hand liggende betekenis hebben voor de consument.

- De overeenstemming van de waren, de betrekkelijke visuele overeenstemming en de sterke fonetische overeenstemming zorgen ervoor dat er verwarringsgevaar is voor een doorsneeconsument met een gemiddeld aandachtsniveau.
- Dat de partijen geografisch dicht bij elkaar gelegen zijn en dat het aangevraagde merk te kwader trouw zou zijn aangevraagd, is in deze oppositie niet relevant.

B. De procedure voor het Benelux-Gerechtshof

5. Verzoeker heeft op 9 mei 2022 bij het Benelux-Gerechtshof een verzoekschrift, met zes bewijsstukken als bijlage, ingediend waarmee hij de vernietiging nastreeft van de oppositiebeslissing nr. 2016619 van 10 maart 2022 van het Bureau.

6. Volgende processtukken werden nog voor het hof neergelegd:

- het verweerschrift (“memorie van verweerder”), door verweerder neergelegd op 18 juli 2022,
- de repliek (“memorie van verzoeker”), met als bijlage een bijkomend bewijsstuk, door verzoeker neergelegd op 16 september 2022,
- de dupliek (“memorie van repliek van verweerder”), met als bijlage de bewijsstukken 1 tot en met 4, door verweerder neergelegd op 7 november 2022.

7. Verzoeker vraagt het Hof de oppositie van verweerder ongegrond te verklaren en te beslissen dat de Benelux-aanvraag nummer 1427825 voor registratie wordt aanvaard, met veroordeling van verweerder tot de kosten.

8. Verweerder vordert het beroep van verzoeker ongegrond te verklaren, de gegrondheid van zijn oppositie te bevestigen en de Benelux-aanvraag 1427825 af te wijzen. Hij vraagt verzoeker te veroordelen tot de kosten.

9. Partijen vroegen niet om een mondelinge behandeling van de zaak en het hof ziet geen reden voor een mondelinge behandeling, zodat het Hof oordeelt op basis van de schriftelijke stukken.

C. De gronden van het beroep en het verweer

10. Verzoeker steunt zijn beroep op volgende argumenten:

- Hij heeft zijn product en merk ontwikkeld vóór de registratie van het oudere merk van verweerder en zijn aanvraag werd te goeder trouw ingediend.
- Het oudere merk is ingeschreven voor een andere klasse (33: alcoholhoudende dranken, uitgezonderd bieren), zodat niet is voldaan aan het specialiteitsbeginsel, dat de aanvrager ertoe verplicht zo nauwkeurig mogelijk de lijst van waren en diensten aan te geven waarvoor hij bescherming vraagt. Het jongere merk werd aangevraagd voor ‘ambachtelijke bieren’ in de klasse 32 (in de classificatie van Nice omschreven als: “bieren; minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en

vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken”). Er is volgens verzoeker geen sprake van gelijke of overeenstemmende waren.

- Er bestaan belangrijke verschillpunten met het oudere merk:
  - o Het aangevraagde merk is veel complexer nu het niet alleen betrekking heeft op één woord zoals het oudere merk, maar enerzijds verschillende woorden gebruikt en anderzijds bestaat uit een geheel van visueel-vormelijke aspecten (kleuren, symbolen).
  - o De schrijfwijze van de woorden “Bî râte” en “Beerât” is fundamenteel anders.
  - o De woorden “Bî râte” en “Beerât” worden anders uitgesproken.
  - o “Bî râte” heeft een specifieke, herkenbare betekenis terwijl “Beerât” geen betekenis heeft.
- Aangezien de merken niet overeenstemmend zijn en de waren waarop zij slaan verschillend, is er geen verwarringsgevaar bij de consument.

11. Verweerder voert het volgende aan:

- Verzoeker was zeer goed op de hoogte van het bestaan van het oudere merk evenals van het feit dat het oudere merk (enkel) betrekking heeft op bier. Hij bestempelt de poging van verzoeker om het aangevraagde merk in te schrijven als een oneerlijke en deloyale handelswijze.
- De inschrijving voor een bepaalde klasse is voornamelijk administratief van aard en niet doorslaggevend om te bepalen of waren gelijk of overeenstemmend zijn. Alcoholhoudende dranken en bier zijn overeenstemmend. De inschrijving in klasse 33 berust op een vergissing. Inmiddels is het oudere merk trouwens ook ingeschreven voor de klasse 32 (depotnummer 1432286, inschrijving op 24 maart 2021).
- De uitspraak van het oudere merk en het aangevraagde merk, dat zal worden uitgesproken als Bî râte, waartoe de consument zich zal beperken bij het uitspreken van dit merk, stemt in hoge mate overeen. De fonetische overeenstemming tussen het aangevraagde en oudere merk is hoog en is dermate dominant dat er in ieder geval verwarringsgevaar is.

Voor het overige beroept verweerder zich op de argumentatie van het Bureau, die hij uitgebreid citeert in zijn dupliek.

D. Beoordeling

Ontvankelijkheid

12. Het beroep is ingesteld in de vorm en binnen de termijn zoals bepaald in het BVIE en is bijgevolg ontvankelijk.

Juridisch kader artikel 2.2ter, lid 1, punt b, BVIE

13. Artikel 2.2ter, lid 1, punt b, BVIE bepaalt, voor zover hier relevant: *“Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven (...) indien: (...) b. het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor*

bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk.”

14. Bij een oppositie op die grond moet worden onderzocht of er gevaar voor verwarring met het oudere merk bestaat in alle mogelijke gevallen waarin het aangevraagde merk zou kunnen worden gebruikt¹. Onder verwarringsgevaar wordt verstaan, het gevaar dat het relevante publiek kan denken dat de betrokken waren of diensten afkomstig zijn van dezelfde onderneming of economisch verbonden ondernemingen². Verwarringsgevaar mag niet op grond van een vermoeden worden aangenomen maar moet reëel zijn³.

15. Er kan slechts verwarringsgevaar aanwezig zijn indien er tegelijkertijd een zekere overeenstemming is tussen het oudere en het aangevraagde merk én de waren of diensten waarop ze betrekking hebben, gelijk of enigszins overeenstemmend zijn. Die twee componenten zijn met andere woorden cumulatieve voorwaarden die beiden vervuld moeten zijn om van verwarringsgevaar te kunnen spreken⁴.

16. Of er verwarringsgevaar is, moet globaal worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het geval. Deze omstandigheden omvatten onder meer de mate van overeenstemming van de conflicterende tekens, de mate van overeenstemming van de betrokken waren en diensten en de mate van onderscheidend vermogen van het oudere merk⁵. Dat onderscheidend vermogen kan verhoogd zijn door de intrinsieke eigenschappen van het merk of doordat het merk bekendheid heeft verworven.

17. De globale beoordeling veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren. Zo kan een geringe mate van overeenstemming van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen het aangevraagde en het oudere merk, of omgekeerd⁶. Zo ook kan een hoger onderscheidend vermogen van een ouder merk een uitgebreidere bescherming ervan meebrengen⁷, wat kan leiden tot het bestaan van verwarringsgevaar ondanks een geringe overeenstemming tussen de conflicterende tekens en/of tussen de waren of diensten.

---

¹ HvJEU 12 juni 2008, C-533/06 (O2/Hutchison), ECLI:EU:C:2008:339, punt 66 en 67; HvJEU 15 maart 2007, C-171/06 P (T.I.M.E. Art/Leclerc), ECLI:EU:C:2007:171, punt 59.

² HvJEU 11 november 1997, C 251/95 (Sabel), ECLI:EU:C:1997:528, punt 16 en 18; HvJEU 29 september 1998, C 39/97 (Canon), ECLI:EU:C:1998:442, punt 29; HvJEU 22 juni 1999, C 342/97 (Lloyd Schuhfabrik Meyer), ECLI:EU:C:1999:323, punt 17; HvJEU 12 juni 2007, C 334/05 (Limonchello), ECLI:EU:C:2007:333punt 33.

³ HvJEU 22 juni 2000, C-425/98 (Marca Mode), ECLI:EU:C:2000:339, punt 33.

⁴ HvJEU 12 oktober 2004, C 106/03, ECLI:EU:C:2004:611, punt 51.

⁵ HvJEU 4 maart 2020, C 328/18P (Equivalenza), ECLI:EU:C:2020:156, punt 57 en de daar genoemde rechtspraak.

⁶ HvJEU 4 maart 2020, C 328/18P (Equivalenza), ECLI:EU:C:2020:156, punt 59 en de daar genoemde rechtspraak.

⁷ HvJEU 29 september 1998, C 39/97 (Canon), ECLI:EU:C:1998:442, punt 18.

18. In wat volgt, wordt eerst het relevante publiek en het aandachtsniveau ervan afgebakend. Vervolgens wordt onderzocht of en in welke mate het oudere en het aangevraagde merk overeenstemmen. Daarna of zij betrekking hebben op gelijke of overeenstemmende waren en wat het niveau van onderscheidingskracht is van het oudere merk. Om ten slotte op basis van een globale beoordeling van die elementen te besluiten of er al dan niet verwarringsgevaar bestaat.

Het relevante publiek en het aandachtsniveau daarvan

19. Als uitgangspunt geldt dat het relevante publiek bestaat uit de gemiddeld geïnformeerde en omzichtige gewone consument van de betrokken waren en diensten⁸. Naar gelang de aard van de waren of diensten kan het doelpubliek specifiek zijn of is een andere invulling van het aandachtsniveau van de gemiddelde consument mogelijk.

20. Verzoeker, noch verweerder voeren specifieke argumenten aan inzake het relevante publiek en het aandachtsniveau ervan. Verzoeker is van oordeel dat het relevante publiek in deze zaak de gemiddeld oplettende doorsneeconsument is (randnummer 22 van zijn memorie).

21. De waren in deze zaak zijn voor het oudere en het aangevraagde merk respectievelijk ingeschreven als 'alcoholhoudende dranken' en 'ambachtelijke bieren'. Bieren en alcoholhoudende dranken zijn inde Benelux zeer courante producten die, behoudens leeftijdsbeperkingen ter bescherming van de volksgezondheid, algemeen verkrijgbaar zijn in warenhuizen, andere verkooppunten van voedingswaren en horecazaken. Zij zijn met andere woorden gericht op het grote publiek. Het relevante publiek bestaat dan ook uit de algemene, gemiddelde consument.

Bier (of ambachtelijk bier) is een algemeen consumptiegoed bestemd voor (snel) verbruik, dat veelaal herhaaldelijk wordt aangeschaft voor een relatief lage prijs. Het hof gaat ervan uit dat een normaal geïnformeerde doorsneeconsument bij de aanschaf van bier (of een biertje) een gemiddeld aandachtsniveau heeft. Het feit dat verzoeker zijn ambachtelijk bier wenst te verbinden aan een specifiek evenement (carnaval), doet daaraan geen afbreuk. Het daadwerkelijke of voorgenomen gebruik is niet relevant in dit registratiegeschil, waarbij moet worden gekeken naar het publiek dat gewoonlijk afnemer is van de waren, waarvoor de merken zijn gedeponeerd/ingeschreven en het aandachtsniveau van dat publiek in het algemeen, omdat (anders dan in een inbreukzaak) moet worden onderzocht of er gevaar voor verwarring bestaat in alle omstandigheden waarin de merken zouden kunnen worden gebruikt. Die omstandigheid heeft dan ook geen invloed op de bepaling van het doelpubliek, noch van het aandachtsniveau.

---

⁸ HvJEU 22 juni 1999, C 342/97 (Lloyd Schuhfabrik Meyer), ECLI:EU:C:1999:323, punt 26.

Overeenstemming tussen de tekens

22. Om de mate van overeenstemming van de conflicterende tekens te beoordelen, moet worden onderzocht of en in welke mate zij visueel, auditief en begripsmatig overeenstemmen. De omstandigheden waaronder die waren of diensten waarop zij betrekking hebben in de handel worden gebracht, spelen daarbij geen rol (die aspecten hebben wel hun belang bij de uiteindelijke globale beoordeling van het verwarringsgevaar). Bij het onderzoek naar de overeenstemming van de tekens, is uitsluitend de objectieve beoordeling van de intrinsieke kwaliteiten van de conflicterende tekens bepalend⁹.

23. De beoordeling dient gebaseerd te zijn op de totaalindruk die door de tekens worden opgeroepen, daarbij rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen. De perceptie van de tekens door het relevante publiek, speelt een doorslaggevende rol. De gemiddelde consument neemt een teken/merk gewoonlijk waar als een geheel en let niet op de verschillende details ervan¹⁰.

24. Het is mogelijk dat de totaalindruk die een teken/merk bij het relevante publiek nalaat, door een of meerdere bestanddelen ervan wordt gedomineerd¹¹. De beschrijvende, niet onderscheidende of zwak onderscheidende bestanddelen van een teken/merk hebben over het algemeen een beperkter gewicht in de analyse van de mate van overeenstemming en/of van het verwarringsgevaar dan bestanddelen met een groot onderscheidend vermogen. Bestanddelen met een groot onderscheidend vermogen zijn bovendien beter in staat om te domineren in de door het teken/merk opgeroepen totaalindruk¹².

25. Het voorgaande betekent niet dat beschrijvende bestanddelen bij de vaststelling van de mate van overeenstemming buiten beschouwing moeten blijven¹³. Dat een bestanddeel beschrijvend is, is onvoldoende om bij de vergelijking van tekens te worden genegeerd. Wel geldt in het algemeen dat het publiek een beschrijvend bestanddeel van een samengesteld teken/merk niet zal ervaren als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit teken/merk gewekte totaalindruk¹⁴. Het is echter mogelijk dat een beschrijvend bestanddeel in het totaalbeeld van een merk dominerend en het meest onderscheidend is, bijvoorbeeld door de aandachttrekkende positie in het geheel van het teken of de grootte ervan¹⁵.

---

⁹ HvJEU 4 maart 2020, C-328/18P (Equivalenza), ECLI:EU:C:2020:156, punten 71-73.

¹⁰ HvJEU 4 maart 2020, C-328/18P (Equivalenza), ECLI:EU:C:2020:156, punt 58 en de daar genoemde rechtspraak.

¹¹ HvJEU 12 juni 2007, C-334/05 P (Limonchello), ECLI:EU:C:2007:333, punt 41 en de daar genoemde rechtspraak.

¹² HvJEU 12 juni 2019, C-705/17 (Hansson), ECLI:EU:C:2019:481, punt 53.

¹³ HvJEU 12 juni 2019, C-705/17 (Hansson), ECLI:EU:C:2019:481, punt 49.

¹⁴ Vgl. Gerecht EU, 25 mei 2005, T-288/03 (Teletch Global Ventures), ECLI:EU:T:2005:177, punt 86; Gerecht EU, 3 juli 2003, T-129/01 (BUDMEN), ECLI:EU:T:2003:184, punt 53.

¹⁵ HvJEU 19 maart 2015, C-182/14 P (Mega Brands), ECLI:EU:C:2015:187, punt 34; HvJEU 19 november 2015, C-190/15 P (Solid Floor), ECLI:EU:C:2015:778, punt 26.

Dominante onderdelen van de tekens

26. Het oudere merk is een woordmerk en heeft bijgevolg slechts één bestanddeel. Het aangevraagde merk is samengesteld en bevat diverse componenten: de woorden die kennelijk de eigenlijke merknaam vormen (“Bî Râte”), tekstuele beschrijvingen van eigenschappen van het betrokken product, tekeningen, figuren of symbolen en kleuren.

27. Het aangevraagde merk vertoont evenwel een duidelijk dominerend bestanddeel dat ieder gemiddelde consument onmiskenbaar als ‘naam’ van het product zou identificeren en gebruiken, namelijk het woordbestanddeel “Bî râte”. Dat vloeit voort uit:

- De zeer duidelijke en veel grotere vermelding van die woorden op het etiket, in een opvallend rode kleur op een witte achtergrond.
- Het feit dat de andere woorden (‘Belgium Lager Orange Sanguine’, ‘Carnaval’ en ‘Houbion’) een zwak tot geen onderscheidend vermogen hebben voor de waren waarvoor het aangevraagde merk is aangevraagd, bieren, nu het respectievelijk gaat om een beschrijving van de (niet-unieke) aard van het bier, de vermelding van een evenement en de vermelding van een bestanddeel dat in de meeste bieren aanwezig is (‘houbion’ verwijst volgens verzoeker naar ‘houblon’ (zijnde: hop); zie bladzijde 9 van zijn repliek waar hij stelt dat het woord ‘houbion’ benadrukt wordt door de hopbloem die eronder gedrukt staat).
- Het feit dat de doorsneeconsument automatisch zoekt naar een verkorte benoeming voor een product. De consument zal in de regel de uitspreekbare, meest in het oog springende en specifieke (woord)bestanddelen van het merk onthouden en gebruiken. In dit geval dus: “Bî râte”.
- De andere gebruikte kleuren en vormen verdwijnen naar de achtergrond door de uitgesproken aanwezigheid – in grootte en kleur – van de woorden “Bî râte”.

28. Bij het onderzoek van de mate van overeenstemming van de tekens, zal bijgevolg een groter gewicht toekomen aan het bestanddeel “Bî râte” van het aangevraagde merk, zonder dat evenwel wordt voorbijgegaan aan de andere bestanddelen ervan.

Visuele overeenstemming

29. Het aangevraagde en oudere merk vertonen duidelijke visuele verschillen. Waar het oudere merk bestaat uit een woord, is het aangevraagde merk een geheel van woorden en grafische vormgeving.

30. Het dominerende bestanddeel van het aangevraagde merk vertoont evenwel een duidelijke overeenstemming met het oudere merk. De schrijfwijze van beide – “Bî râte” versus “Beerât” – bevat, in detail beschouwd, verschillen maar die vervagen indien het globale beeld in aanmerking wordt genomen. Het is dat globale beeld dat bepalend is om de mate van overeenstemming na te gaan aangezien de doorsneeconsument met een gemiddeld aandachtsniveau doorgaans geen lange analyse maakt van een merk.

Indien dat globale beeld in acht wordt genomen, overheerst de overeenstemming tussen het oudere merk en het dominante onderdeel van het aangevraagde merk: beide hebben dezelfde beginletter, een aandachttrekkend circumflexaccent, en een wordeinde dat zeer sterk gelijkend is (râte – rât). Het deel tussen beginletter en wordeinde (“î” – “ee”) verschilt op zich beschouwd weliswaar sterk, maar dat onderdeel is als verbindingsklank minder opvallend binnen de woorden. Aan het feit dat “Bî râte” bestaat uit twee woorden, kan geen grote invloed toegedicht worden nu beide zo sterk met elkaar verbonden zijn in waarneming en uitspraak (en betekenis) dat zij ook visueel als één geheel ervaren worden.

31. Het hof besluit dat het oudere en aangevraagde merk in visueel opzicht in zekere mate overeenstemmen

Auditieve overeenstemming

32. Bij de beoordeling van de auditieve overeenstemming van de tekens, neemt het hof als uitgangspunt dat de auditieve weergave van een woord-/beeldmerk overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen.

33. Zoals aangegeven, wordt het gedeelte van het aangevraagde merk dat doorslaggevend is voor de auditieve beoordeling ervan gevormd door de woorden “Bî râte”.

Afhankelijk van de taalachtergrond van de consument, zijn voor elk van beide merken verschillende uitspraken denkbaar. Vast staat evenwel dat de beginklank dezelfde is ([b]). In het uiteinde van de woorden leunen de beklemtoonde klanken “râ” minstens zeer dicht tegen elkaar aan. Mede rekening houdend met de dominantie van het Engels in de Benelux en de onmiskenbare bedoeling om met het onderdeel “beer” te verwijzen naar het product bier, gaat het hof ervan uit dat het eerste deel in het oudere merk “beerât” door een ruime meerderheid van de consumenten, ongeacht hun moedertaal, uitgesproken wordt met een [i]-klank en dus sterk lijkt op de uitspraak van de “î” in “Bî” van het aangevraagde merk. Als geheel hebben beide merken bijgevolg een sterk gelijkende klank.

Het feit dat het aangevraagde merk nog andere woordbestanddelen heeft, leidt niet tot een andere conclusie. Die hebben in de auditieve waarde van het aangevraagde merk een te verwaarlozen rol. Het is erg onwaarschijnlijk dat zij bij de benoeming van het aangevraagde merk zouden worden gebruikt.

34. Het hof besluit dat beide merken in hoge mate auditief overeenstemmen.

Begripsmatige overeenstemming

35. Uit de voorliggende gegevens kan niet afgeleid worden dat de uitdrukking waarvan “Bî râte” zou zijn afgeleid – namelijk: “à bé rate”, met als betekenis “tot gauw” – binnen de Benelux gekend is bij de doorsneeconsument. Er blijkt niet dat die uitdrukking hoort tot één van de in de Benelux gesproken standaardtalen. Op basis van het verband dat verzoeker legt tussen zijn bier en de plaatselijke folklore (inzonderheid de ‘Gilles de Binche’) kan eerder besloten worden dat de voorgehouden betekenis van “Bî râte” zeer lokaal is en slechts door een niet-relevant deel van de consumenten binnen de Benelux herkend zou worden.

Voor de gemiddelde consument hebben de woorden “Bî râte” dan ook geen betekenis.

Dat geldt nog meer voor het woord Beerât, dat ook volgens partijen een fantasiewoord is. Ook dat woord heeft voor de gemiddelde consument geen betekenis.

36. Het hof besluit dat er, uitgaande van het relevante publiek, geen sprake is van een begripsmatige overeenstemming. Daaruit volgt meteen dat de visuele en fonetische overeenstemming niet geneutraliseerd worden doordat een van de merken een duidelijke betekenis heeft.

Conclusie overeenstemming tussen het oudere en het aangevraagde merk

37. Samenvattend is het hof van oordeel dat de conflicterende tekens:

- in zekere mate visueel overeenstemmen,
- in hoge mate auditief overeenstemmen,
- geen betekenis hebben die kan leiden tot een neutralisatie van de punten van overeenstemming,
- punten van overeenstemming hebben die betrekking hebben op de duidelijk dominerende bestanddelen van het aangevraagde merk.

Daaruit volgt dat de totaalindrukken die de conflicterende tekens respectievelijk bij het relevante publiek meebrengen, vrij sterk overeenstemmend zijn.

Overeenstemming van de waren

38. Als uitgangspunt geldt dat bij de beoordeling van de overeenstemming van de betrokken waren en diensten rekening moet worden gehouden met alle relevante factoren die betrekking hebben op de verhouding tussen de waren en diensten waarvoor het aangevraagde en het oudere merk zijn gedeponereerd/ingeschreven, zoals de aard, de bestemming en het gebruik (in het algemeen) en het concurrerende dan wel complementaire karakter ervan¹⁶.

---

¹⁶ HvJEU 29 september 1998, C 39/97 (Canon), ECLI:EU:C:1998:442, punt 23.

39. Het oudere merk is ingeschreven voor de hieronder aan de linkerzijde vermelde waren, de aanvraag van verzoeker heeft betrekking op de aan rechterzijde vermelde waren:

<p>Beerât</p>	
<p>Klasse 33 Alcoholhoudende dranken</p>	<p>Klasse 32 Ambachtelijke bieren</p>

Het loutere feit dat de merken voor een verschillende klasse zijn ingeschreven volstaat niet om te besluiten dat de waren waarop zij betrekking hebben niet overeenstemmen. Artikel 2.5bis, lid 7, van het BVIE bepaalt in dat verband uitdrukkelijk :

“Waren en diensten worden niet geacht overeen te stemmen op grond van het feit dat zij in dezelfde klasse volgens de Classificatie van Nice voorkomen. Waren en diensten worden niet geacht niet overeen te stemmen op grond van het feit dat zij in verschillende klassen volgens de Classificatie van Nice voorkomen.”

40. Het oudere merk is ingeschreven voor ‘alcoholhoudende dranken’, zonder dat vermeld wordt dat bieren daarvan uitgesloten worden. In de algemene betekenis omvat die omschrijving ook bieren aangezien die normaal gezien alcohol bevatten.

41. Er moet besloten worden dat de waren waarvoor het oudere merk werd ingeschreven, in principe ook bieren omvatten. Dat in de classificatie van Nice daarvoor een aparte klasse is voorzien (klasse 32) en in die classificatie bieren worden uitgezonderd van klasse 33, doet daaraan geen afbreuk.

42. Het Bureau heeft er terecht op gewezen dat (ambachtelijke) bieren tot op zekere hoogte onderling verwisselbaar zijn met andere alcoholhoudende dranken en dat consumenten dergelijke waren om vergelijkbare redenen en in vergelijkbare omstandigheden aankopen en consumeren. De stelling van verzoeker dat bieren in supermarkten in het algemeen niet onmiddellijk naast of nabij andere alcoholhoudende dranken worden te koop gesteld en/of dat zij op een andere wijze worden geproduceerd en gedistribueerd, doet geen afbreuk aan die vaststelling.

43. Dat naargelang de klasse waarvoor een merk wordt ingeschreven een ander stelsel van taksen zou gelden, heeft geen relevantie. Die kwestie speelt geen rol bij de beoordeling van de vraag of de waren waarvoor de conflicterende tekens zijn gedeponereerd/ingeschreven al dan niet overeenstemmend zijn.

44. Het hof besluit dat de waren die de conflicterende tekens beogen aan te duiden, in hoge mate met elkaar overeenstemmen.

Onderscheidend vermogen van het oudere merk

45. Het onderscheidend vermogen van het oudere merk is een laatste belangrijke factor in de beoordeling van het bestaan van verwarringsgevaar. De onderscheidingskracht is het vermogen van het merk om de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven te identificeren als zijnde afkomstig van een bepaalde onderneming en ze aldus van die van andere ondernemingen te onderscheiden.

Merken die hetzij intrinsiek, hetzij wegens hun bekendheid op de markt een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht¹⁷. Het grotere onderscheidend vermogen van het oudere merk kan daardoor tot gevolg hebben dat er verwarringsgevaar is, zelfs wanneer de overeenstemming van de conflicterende tekens en/of de waren of diensten gering is. Wanneer het onderscheidend vermogen van het oudere merk daarentegen beperkt is, kan dat een factor zijn die tegen gevaar voor verwarring spreekt.

46. Er ligt geen aanwijzing voor dat het oudere merk geniet van een grote bekendheid of gekende reputatie. Op dat vlak kan aldus geen verhoogd onderscheidend vermogen vastgesteld worden.

47. Zoals hierboven aangegeven, heeft het oudere merk voor het relevante publiek niet onmiddellijk een duidelijke betekenis en is het een fantasiewoord. Het hof gaat dan ook uit van een gemiddeld onderscheidend vermogen.

Verwarringsgevaar tussen het oudere en het aangevraagde merk?

48. Aangezien de conflicterende tekens bij het relevante publiek, waaraan een laag tot gemiddeld aandachtsniveau moet worden toegedicht, elk een totaalindruk doen ontstaan die vrij sterk overeenstemmend zijn, de waren waarop die conflicterende tekens betrekking hebben in hoge mate overeenstemmend zijn en het oudere merk een gemiddeld onderscheidingsvermogen heeft, concludeert het hof dat er een reëel verwarringsgevaar bestaat. Het gevaar bestaat met name dat het relevante publiek zou denken dat de waren die onder de conflicterende tekens zouden worden verhandeld, afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming. Het verwarringsgevaar is nog evidentier aanwezig indien rekening wordt gehouden met een belangrijke wijze waarop in het algemeen bier en

---

¹⁷ HvJEU 29 september 1998, C 39/97 (Canon), ECLI:EU:C:1998:442, punt 18.

alcoholhoudende drank wordt verhandeld, namelijk door het mondeling bestellen daarvan in een horecazaak of op een evenement. De sterke auditieve overeenstemming van de conflicterende tekens en het verwarringsgevaar komen daarbij prominent tot uiting.

Conclusie

49. Het hof concludeert dat de oppositie terecht gegrond werd verklaard. Het beroep van verzoeker is ongegrond.

50. Verzoeker is volledig in het ongelijk gesteld en verweerder vordert hem te veroordelen tot de kosten. Bijgevolg wordt verzoeker veroordeeld tot de gerechtskosten, overeenkomstig artikel 4.13, lid 1, van het Reglement op de procesvoering. Aangezien geen griffierechten werden geheven, zijn de gerechtskosten beperkt tot de forfaitaire vergoeding voor de kosten en honoraria van de procesvertegenwoordiger van verweerder (artikel 4.9, punt c), van het Reglement op de procesvoering). Voor het op grond van artikel 4.11 van het Reglement op de procesvoering vastgelegde liquidatietarief neemt het hof in aanmerking: de beide conclusies die verweerder heeft ingediend. Bijgevolg bedraagt de vergoeding voor de kosten van procesvertegenwoordiging: 2 punten x 600 euro/punt = € 1.200.

E. Beslissing

Het Benelux-Gerechtshof, Tweede Kamer, beslist op tegenspraak:

- Verklaart het beroep van M. Burion ontvankelijk maar ongegrond.
- Veroordeelt M. Burion tot betaling aan A. Laduron van € 1.200.

Dit arrest is gewezen door A.D. Kiers-Becking, tweede vicepresident, C. Besch, rechter, en H. Storme, plaatsvervangend rechter.

Het is uitgesproken in Luxemburg ter openbare terechtzitting van 6 februari 2024 door Th. Schiltz, president, in aanwezigheid van A. van der Niet, griffier, overeenkomstig artikel 1.60, lid 2, van het Reglement op de procesvoering van het Benelux-Gerechtshof.